

A THESSZALONIKAI AKHOZ ÍRT 1. LEVÉL

4-5. FEJEZET

Egyébként pedig, testvéreim, kérünk titeket, és intünk az Úr Jézus nevében, hogy amint tőlünk tanultátok, hogyan kell Istennek tetsző módon élnetek - s amint éltek is -, ebben jussatok még előbbre.

Ismét csak lenyűgöző, hogy Pál milyen sok mindenre tudta tanítani őket ott tartózkodásának rövid ideje alatt. Igaz, hogy amint írta, éjjel-nappal dolgozott közöttük.

Mindannyiunk alapvető vágya kell legyen, hogy Istennek tetsző módon éljünk. Ez a kulcsa a keresztény életnek. Aki Krisztuson kívül van, az önmaga vágyainak kielégítésére él, de igen ritkán érzi magát elégedettnek. Aki viszont Isten tetszésére él, az megtalálta a valódi elégedettséget.

Az élet egyik legnagyobb boldogsága, ha az Atya kedvére cselekszünk, ahogy Jézus mondta: „Mindig az Atya akarata szerint cselekszem”, és mi is így kell éljünk.

Hiszen tudjátok: milyen rendelkezéseket adtunk nektek az Úr Jézus nevében. Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjatok a paráznaságtól

Az Apostolok cselekedetének 15.-ik fejezetében olvashatjuk, hogy a korai egyház vezetői összegyűltek, hogy eldöntsék, hogy a megtérő pogányok meg kell-e feleljenek a Törvénynek. Péter azt mondta, hogy ne rakjanak a nyakukba olyan terhet, amit sem ők, sem az atyáik nem tudtak elviselni. Ezután felállt Pál és elmesélte, hogy Isten milyen csodákat tett a pogányok köreiben, és aztán Jakab beszélt, és azt mondta, hogy ne rakjanak nagyobb terhet rájuk annál, mint amit mert megkaptak, hanem *tartózkodjanak a bálvány okozta tisztátalanságtól, a paráznaságtól, a megfulladt állattól és a vértől.*

A görög és a római kultúrában igen gyakori volt a paráznaság. Abban a pogány társadalomban az isteneik tiszteleteinek jó része paráznasággal volt átszőve. Ezért figyelmezteti őket Pál arra, hogy tiszta, szent életet éljenek, és tartsák távol maguktól az oly gyakori parázna szokásokat.

Ma is nagyon nagy szükségünk van Pálnak erre a biztatására, mert ismét egy olyan pogány társadalommá váltunk, amelyben ezek a pogány szokások ismét nagyon elterjedtek. Olvastam egy kommentárt 1951-ből, amelyben szó esett egy újságcikkről, amely arról szólt, hogy Chicago városának vezetősége sikeresen távol tartotta a várostól a pornográfia elterjedését. És lám, hova jutottunk azóta!

Ezért Pál figyelmeztetése még inkább időszerű számunkra: mi különbözünk a világtól, nem azért élünk, hogy a saját vágyainkat elégítsük ki, hanem azért, hogy Istennek járjunk a kedvébe. Mert Isten akarata az, hogy érte éljünk, és tisztán tartsuk magunkat a paráznaságtól.

A Galaták ötödik fejezetében Pál a paráznaságot a test munkájának részeként említi, és a többi hasonló dolgot felsorolva végül olyan kijelentést tesz, amelyre jobb ha odafigyelünk. Azt mondja, hogy *akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.*

Pál ezzel azt mondja, hogy ne engedjétek becsapni magatokat, de ma mégis nagyon sokan vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy Isten el fogja nézni nekik az alacsony erkölcsi normák szerint élt életüket. De Isten igen magas erkölcsi szintet követel a gyermekeitől.

Mindenki szentséggel és tisztasággal bírja a maga edényét

Az edény itt a testet jelenti. Pál azt mondja, hogy *a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak.*

De fontos, hogy megtartsuk a testünket szentnek és tisztának,

nem a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent;

Hatalmas a különbség köztünk és a körülöttünk levő világ között, és ennek így is kell lennie.

és hogy senki túlkapásra ne vetemedjék, és ne csalja meg testvérét semmiféle ügyben. Mert bosszút áll az Úr mindezekért, ahogyan már előbb megmondtuk nektek, és bizonyoságot is tettünk róla.

Legyetek tisztességesek a testvéreitekkel folytatott dolgaitokban, nem szabad becsapni őket. A mai társadalmunk egyik nagy hibája az, hogy elfeledkeztünk arról, hogy egy el fog jönni az elszámolás és az ítélet napja. Az emberek oly sok mindent megengednek maguknak, és egyre több túlkapást úsznak meg szárazon a törvényszékek gyengesége miatt. De Isten a bosszúálló és meg fogja torolni ezeket a dolgokat.

Pál figyelmeztette őket az eljövendő ítéletre, és a mi dolgunk is az, hogy figyelmeztetssük az embereket, hogy nem fognak mindent megúszni a végtelenségig.

Mert nem tisztátalanságra hívott el minket az Isten, hanem megszentelődésre.

Isten azt mondta, hogy *Legyetek szentek, mert én szent vagyok!* Isten szent és tiszta életre hívott el minket Őelőtte.

Aki tehát ezt megveti, az nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szentlelkét is reátok árasztja.

Aki tehát megveti a szent életet, az az Isten Szent Lelkét veti meg.

Gyakran, amikor a szent életet kezdem hangsúlyozni a beszédeimben, akkor az emberek megharagszanak, mintha én magam állítottam volna fel ezeket a szabályokat. Nem én állítottam ezeket fel, hanem arra hívott el Isten, hogy az általa állított szabályokat közvetítem felétek, és ha bármilyen kivetni valótok van a szentséggel kapcsolatban, az köztetek és Isten között kell legyen.

Pál is ezt mondja nekik: nektek nem emberrel, hanem az Istennel szemben van kivetni valótok, mert Ő adta nekünk az Ő szent Lelkét.

A pszichológusok szerint egy ember lelki egyensúlya az egoja és a szuperegoja közti különbségtől függ. Az ego a valódi éneket jelenti, a szuperego fogalma pedig az általam ideálisnak tartott éneket takarja. Ha a kettő között nagy a különbség, akkor kiegyensúlyozatlan leszel, ugyanakkor, ha az ideális és a valódi éneket közel vannak egymáshoz, akkor a lelki egyensúlyom megfelelő lesz.

Amikor tehát nagy a különbség, akkor elmegyek a pszichológushoz, és ő megpróbálja kideríteni, hogy milyen az ideális éneket, és hogy mi a nagy különbség oka. Az általános „gyógymód” az, hogy az ideális éneket lehozzák a „földre”, hogy közelebb kerüljön a valódi énekethez, és azt mondják: „El vagy szakadva a valóságtól. Senki nem tud ilyen tiszta életet élni.”

Jézus Krisztus pontosan az ellenkezőjét teszi: a valódi éneket próbálja eljuttatni az ideális éneket szintjére. Ha tehát mi ennek a fordítottját tesszük, akkor hibát követünk el, mert az evangélium arról szól, hogy az embert a tisztaság, az igazságosság szintjére emelje. Azért adta Isten nekünk az Ő Szentlelkét, hogy Jézus Krisztus képére formáljon minket: *Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek.*

El tudjátok érni az ideális szintet, igenis lehet tisztaságban és szentségben élni, úgy, ahogy Isten kérte tőlünk mindezt. Isten az Ő Szentlelkének erejével egy magasabb szintű életre emel fel minket, egyre inkább közelebb az ideálisához:

Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

A testvéri szeretetről pedig nem szükséges írnom nektek

Emlékeztek, hogy az első fejezetben Pál megemlítette, hogy a thesszalonikaiak szeretete mindenféle ismert volt a testvérek körében.

hiszen titeket is az Isten tanított az egymás iránti szeretetre; és mert gyakoroljátok is ezt minden testvér iránt egész Macedóniában. De kérünk titeket, testvéreim, hogy egyre inkább gyarapodjatok ebben

Tehát annak ellenére, hogy jó híretek van a szeretettel kapcsolatban, növeljétek ezt továbbra is. János első levelét olvasva újra meg újra szemünk előtt láthatjuk az egymás iránti szeretet fontosságát.

Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.

Krisztus testének ismertetőjele a tesvérek valódi szeretete egymás iránt. Jézus azt mondta, hogy *arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.*

Ez a szeretet tehát egy jel a világ előtt, hogy mi az Ő tanítványai vagyunk, de ugyanakkor ez egy személyes jel saját magamnak is arra, hogy átjutottam a halálból az életbe.

János azt mondta nekik, hogy *Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.*

Volt a mi gyülekezetünkben egy fickó, akinek az volt mindig a szavajárása, hogy „annyira szeretünk téged”, de jobban utált engem, mint bárki más. A szavai mind mézédések voltak, de a cselekedetei, a tettei nagyon kegyetlenek.

Nem az a lényeg, hogy mit mondok, hanem az amit teszek, ez az amire Isten figyel. János első levelében is azt találjuk, hogy az emberek sokmindent mondanak, de a valóság az, amit az életük mutat meg arról, amit mondanak.

és tartsátok becsületbeli dolognak, hogy csendesen éljete

Vannak emberek, akik mindenben krízishelyzetet látnak, és egyik krízisből a másikba esnek. Pál azt kéri tőlünk, hogy csendes és egyszerű életet éljünk.

tegyétek a magatok dolgát, és saját kezetekkel dolgozzatok, ahogyan elrendeltük nektek.

Bizonyára a thesszalonikai gyülekezetben voltak lusta testvérek, akik saját maguk előnyére akarták kihasználni a többiek szeretetét, és azt akarták, hogy mások tartsák el őket, hogy munka nélkül élhessenek, és támogatást kapjanak a gyülekezettől.

Pál a thesszalonikaiakhoz írt második levelében ismét írt ezekről a fickókról, és azt mondta róluk, hogy ha nem dolgoznak, akkor ne adjatok enni nekik.

A kívülállók iránt tisztességesen viselkedjétek, és ne szoruljatok rá senkire.

Most pedig egy nagyon érdekes témáról szól Pál. Amikor a thesszalonikai gyülekezetben volt, akkor tanította őket Jézus Krisztus eljövételéről, amikor Ő majd meg fogja alapítani Isten királyságát a földön. Viszont amióta ő eljött tőlük, néhányan közülük meghaltak, és ezért nagyon szomorúak voltak, mert azt gondolták, hogy milyen kár, hogy meghaltak, mert így már nem fognak Isten dicsőséges királyságának része lenni. A következő sorokban Pál igyekszik kijavítani e tévhitüket a Krisztusban elaludtakkal kapcsolatban.

Az elalvás itt a hívő halálát szimbolizálja. Emlékeztek, amikor Jézus Járiusz házához ment, és mondták Járiusznak, hogy ne zavarja többé az Urat, mert a lánya halott, és a háznál mindenki sírt és jajgatott. Jézus azt mondta, hogy a kislány nem halt meg, csak alszik, és kinevették őt, ezért kitesékeltte őket a szobából.

Emlékeztek arra is, amikor a Jordán mellett volt a tanítványokkal és üzenetet hoztak Mártától, hogy gyorsan jöjjön, mert Lázár a halálán van. Utána még ottmaradtak néhány napot a Jordánnál, és utána mondta, hogy induljunk Lázárhoz, „aki elaludt.” A tanítványok azt mondták, hogy az jó, mert ha alszik, akkor bizonyára jobban lesz. De Jézus arra utalt, hogy Lázár meghalt.

Az Ószövetségben is igen gyakran használták ezt a kifejezést a királyokra utalva: „Uralkodása után elaludt, és megtért az őseihez.” Ezt a kifejezést a halálra használták, leggyakrabban a hívők halálára. Jézus szerint a halál az nem egy tudattalan állapot, amelynek érzékeltetésére elmondta a következő történetet:

„Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett. Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele, és azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal; de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit.

Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették.

Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt.

Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert igen gyötrődöm e lángban.

De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrödsz.

Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.

Tehát Jézus tudatos állapotként mutatja be a pokolban eltöltött időt.

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

A halottakért kétféleképpen szomorkodhatnak az emberek: az egyik, amikor úgy szomorkodunk értük, mint akiknek elszállt a reménye; így siratja a világ a halottakat. A hívő szomorkodása nem reménytelen szomorúság, mert valójában nem a halottért szomorkodunk, hanem magunk miatt, hogy mi még mindig itt vagyunk, és azért is, mert hiányoznak nekünk. Azért szomorkodunk, hogy nem tudunk többé beszélni velük, nem tudjuk már többé látni őket, nem tudunk többet találkozni velük. De ha ők Isten gyermekei, akkor örülünk, hogy Istenhez tértek meg, és boldogok vagyunk, hogy ők most már az Úr színe előtt vannak.

Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhozza Jézus által, vele együtt.

Jézus ismét el fog jönni a gyülekezetéért, és akkor magával fogja hozni azokat, akik elaludtak Őbenne.

Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljövételéig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat.

Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel.

A korintusiaknak írt második levelében Pál azt mondta, hogy

Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felölneni rá mennyből való hajlékunkat, ha ugyan nem bizonyulunk felöltözve is mezíteleneknek.

Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felölneni rá amazt, hogy a halandót elnyelje az élet.

Isten pedig, aki minket erre felkészített, zálogul adta nekünk a Lelket.

Tehát mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól;

De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.

Ezért arra törekszünk, hogy akár itt lakunk még, akár elköltözünk, kedvesek legyünk neki.

A Biblia azt tanítja, hogy az ember alapvetően lélek, aki testben él és tudattal rendelkezik. A test az Isten által adott eszköz, amelyen keresztül ki tudom fejezni magamat. A test nem én vagyok, hanem az csak egy olyan sátor, amelyben egy ideig lakom, és amely fokozatosan felmondja a szolgálatot. Amikor a testem az öregség, a betegség vagy baleset miatt nem tudja már többé betölteni azt a szerepet, amelyre Isten tervezte, akkor Isten az Ő szeretete által kiengedi a lelkemet ebből a testből, és olyan állandó helyet kapok majd a mennyországban, amelyet nem kézzel építettek. Ezért az Isten gyermeke számára a halál csak az elköltözés napját jelenti.

Jézus azt mondta, hogy az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra.

Ez a hely a mi új testünkre való utalás, amelybe a lelkünk be fog költözni. Ezeket a testeket Isten tervezte a mennyországban uralkodó körülményeknek megfelelően. Egy olyan modelről van szó, amely minden környezethez alkalmazkodni tud majd, hiszen a jelenlegi testünk igencsak korlátozott, és csak a földön tud megfelelően működni.

Az új testünk sokkal magasabbrendű lesz a mostaninál, nem fog öregedni, nem fog semmink sem fájni, és nem is fogunk elfáradni soha.

Ugyanakkor a jelenlegi testünkben az idő dimenziójában élünk itt a földön, és tudom, hogy mi a múlt, a jelen és a jövő. De abban a pillanatban, amikor elhagyom ezt a testet, akkor a végtelenbe lépek át, ahol nincs múlt vagy jövő, hanem minden jelen időben történik. Ha tehát elhagyjuk majd a testünket, akkor az Úr állandó jelenlétébe fogunk érkezni. Az örökkévalóságban nem beszélhetsz a jövőről, mert minden most történik.

Az Úr ismét el fog jönni a földre, hogy megalapítsa az Ő királyságát, és ezer évig fog uralkodni itt, és mi akik mindig az Úrral leszünk, eljövünk és vele együtt uralkodunk majd.

Pál a korintusiakhoz írt levelének 15.-ik fejezetében azt írja, hogy

Íme, titkot mondom nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.

Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

Nem fogunk tehát meghalni, de át fogunk alakulni egy szempillantás alatt, és az Isten által elkészített új hajlékunkba fogunk költözni. Mennyi idős leszek? Hogy fogok kinézni? Vannak emberek, akik nem akarnak testben átváltozni, és úgy akarnak kinézni, ahogy most vannak. Személyesen én szeretnék egy-két javítást a jelenlegi állapotomhoz képest. De az az igazság, hogy valójában nem sokat tudunk erről, kivéve azt, amit Pál mondott:

De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?

Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad,

és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét.

De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.

Nem várom azt, hogy ugyanez a testem támadjon fel javított változatban. Egy teljesen új modelbe szeretnék költözni:

Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van lelki test is.

Egy új testet szeretnék, amely az örökkévalóságig lesz a mennországban Ővele, és ez a legfontosabb dolog.

Az időpontokról és alkalmakról pedig nem szükséges írnom nektek, testvéreim,

mert ti magatok is jól tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint éjjel a tolvaj.

Amikor azt mondják: Békesség és biztonság, akkor tör rájuk hirtelen a végső romlás, mint a fájdalom a várandós asszonyra; és nem fognak megmenekülni.

Ti azonban, testvéreim, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvajként lephetne meg titeket.

Az Úr napja közeleg, Jézus úgy utalt erre, mint az éjszakai tolvajra, de Pál azt mondja, hogy ti a világosság gyermekei vagytok, és az a nap nem jöhet számotokra úgy, mint egy tolvaj.

Az a véleményem, hogy az Úr azt szeretné, hogy ismerjük a Biblia próféciaikat, és ezáltal azokat a jeleket is, amelyek az Ő eljövetelére utalnak.

Érdekes jeleket figyelhetünk meg ma a világban, amelyek erre utalhatnak. Izrael ismét egy néppé lett, Európa a nemzetek uniójává válik, és növekszik az ember képessége a tömeges önpusztításra: *Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem, de a választottakért megrövidülnek azok a napok.*

Az elektronikus fizetési módok fejlődése, a központi személyazonossági rendszer kifejlesztése, olyan kártyarendszer, amely minden egyes eddigi kártyaműveletet memóriában tud tárolni, mind része lehet egy a teljes világot felölelő pénzügyi rendszernek. Kísérletek folynak azzal kapcsolatban, hogy a kis memória chippet ne a kártyákon tárolják, mert az gyakran elveszhet és ellophatják, hanem beültessék az emberek csuklóiba. Ez tehát egy jel, egy személyazonosság lesz, amely segítségével az emberek adnak és vesznek.

Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fiai vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.

Akkor ne is aludjunk, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok.

Máté 24.-ik fejezetében Jézus a második eljövételéről beszélt, és két dolgot hangsúlyozott: figyeljetelek és legyetek készen!

Itt pedig Pál az hangsúlyozza, hogy figyeljetelek, legyetek józanok! Az Úrnak az a szándéka, hogy az egyház minden korban és időben az Ő azonnali eljövételének várakozásában éljen. Figyeljenek és legyenek készen!

Mert akik alusznak, éjjel alusznak, és akik megrészegeznek, éjjel részegeznek meg.

Mi azonban, akik a nappal fiaik vagyunk, legyünk józanok, vegyük magunkra a hit és a szeretet páncélját, és mint sisakot, az üdvösség reménységét.

Mert az Isten nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által

Az Isten haragja le fog szállni a földre. Jézus Dánielt idézve azt mondta, hogy *olyan nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz soha.* A Jelenések könyvének 6-tól 18.-ik fejezetéig megtalálhatjuk Isten hatalmas ítéletének részleteit, amely a föld ellen fog eljönni. A Jelenések könyvében ezt az ítéletet az Úr hargja napjának nevezik, amely kiöntetik a földre.

A királyok és a gazdagok fognak kiálltani a szikláknak, hogy essenek rájuk, hogy elrejtsek őket a harag elől, mert senki sem fog ellenállni annak.

Az egyház tekintetében viszont Jézus azt mondta, hogy „ebben a világban megpróbáltatásaitok lesznek”, de azt is hozzá teszi, hogy az Isten gyermekeinek megpróbáltatásai a Sátántól erednek ezen a földön.

A Nagy megpróbáltatást viszont Isten fogja a földre elhozni, mivel az Ő ítélete fog eljönni a föld lakói számára. Minket viszont nem a haragra hívtak el, hanem az Urunk általi üdvösségre. Ezért kell figyeljünk és józanok maradjunk.

Jézus azt mondta, hogy vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezdedjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen leljen meg titeket az a nap,

mint valami csapda, mert úgy fog rátörni mindazokra, akik a föld színén laknak.

Figyelmeztet tehát minket, hogy ne részegedjünk meg, ne éljünk a testünk vágyainak kielégítésére, hogy ne legyen meglepetés minket az a nap.

aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, vele együtt éljünk.

Akár élve, akár halva, Vele együtt leszünk, és ez a fontos! Erről beszélt Jézus, amikor Mártának mondta ezeket a szavakat:

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él;

és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.

Soha nem fogok meghalni! Mindig Jézussal és Jézusért fogok élni. Akár ebben a testemben, akár az újban, mindig vele együtt leszek.

Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.

Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljáróitok az Úrban, és intenek is titeket,

és munkájukért nagyon becsüljétek őket. Éljetek egymással békeességben.

Pál apró kis buzdításai következnek itt:

*Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a télenkedőket
biztassátok a bátortalanokat*

Vannak olyanok, akiket idegesítenek a bátortalanok, és legszívesebben csak ott hagynák őket az úton. Itt Pál arra int minket, hogy biztassuk őket. A szívünket kellene kiöntsük számukra, türelmesen kellene vigasztaljuk, ahelyett, hogy durván és röviden elintéznénk őket.

karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkihez.

Vigyázzatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjétek mindenkor a jóra egymás iránt és mindenki iránt.

Mindenkor örüljétek,

szüntelenül imádkozzatok,

mindenben hálat adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.

Pál nem arra int, hogy minden rossz dologért adjunk hálat Istennek, mert az képmutatás lenne. Azt mondja, hogy minden helyzetben adjunk hálat az Istennek, nem a nehézségekért, hanem a nehézségekben az Isten gondoskodásáért.

Ha mindenemet elveszítem, akkor nem köszönhetem meg Istennek, hogy elveszettem mindent, de a veszteség közepette adhatok neki hálat azért, mert tudom, hogy Ő ura az én életemnek. Tudom, hogy minden dolognak az ura, ami velem történik, mert elköteleztem az életemet neki, és tudom, hogy Ő szeret engem, és egy bölcs tervet valósít meg az életemben, és tudom, hogy Ő bölcsőbb, mint én. Azt is tudom, hogy Isten hosszútávon gondolkodik, míg én csak rövidtávon. Ezért tudok mindenben hálat adni neki.

A Lelket ne oltsátok ki

Sokan ezt a sort használják arra, hogy a Krisztus testében végbemenő összes eszétlenséget eltűrjék. Ha egy fickó visítva rohangál fel és alá a sorok között a gyülekezetben, és valaki megállítja, rögtön azzal jön, hogy a Biblia azt mondja, hogy ne oltsátok kik a Lelket. Pál viszont nem erről beszél itt, mert van olyan lélek amit ki kell oltani: ez az emberi lélek.

Azt tudjuk, hogy ne szomorítsuk meg a Szentlelket. Hogyan lehet megszorítani Őt? Szeretetlenküliséggel. A Szentlélek munkáját akadályozhatjuk keserű érzéseinkkel, utálattal, irigységgel és viszálykodásainkkal, erről beszél itt Pál.

A Lélek gyümölcse a szeretet, és ezt akarja a Szentlélek kidolgozni bennünk, nyíljatok hát meg a szeretet előtt, legyetek a szeretet eszközei és csatornáit, engedjétek át magatokat a szeretetnek.

Gyakran azért vagyunk határozatlanok ezzel kapcsolatban, mert a múltban már megjártuk, és megbántottak. „Szerettem őt, de visszautasította” – és ezért most bezárkózom. És amint ezt teszem, kioltom a Szentlelket magamban.

*a prófétálást ne vessétek meg,
de mindent vizsgáljatok meg:*

A korintusiakhoz írt első levélben Pál azt írja, hogy *a próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak, a többiek pedig ítélik meg.*

Évekkel ezelőtt egy ember azt prófétálta nekem, hogy két héten belül halottként fognak kivinni engem a templomból. Nem tetszett neki, hogy nem értettem egyet a doktrinájával, ezért azt mondta, hogy Isten

meg fog engem ítélni. Azt profétálta, hogy fekete koporsóban fognak kivinni a gyülekezetből. Tudtam, hogy téved, mert a feleségem semmiképpen nem venne fekete koporsót nekem.

Ami viszont nagyon érdekes, hogy annak az embernek a temetésén vettem részt két hét múlva. Mondtam is a feleségemnek hogy valószínű, hogy rosszul láthatta a koporsóban fekvőnek az arcát.

*a jót tartsátok meg,
a gonosz minden fajtájától tartózkodjatok.*

Nagyon szeretem a szénsavas almalevet, de a legjobb fajtát olyan üvegbe teszik, amely a pezsgősüveghez hasonlít. Utálok megvenni, mert sokan azt fogják gondolni, hogy alkoholt akarok fogyasztani, pedig én még a gonosz látszatát is el szeretném kerülni.

Szerintem nagyon figyelmesek kell legyünk a látszattal kapcsolatban, hogy még a látszatát is elkerülhessük a gonosz dolgoknak. Vannak olyan párok, akik azt állítják, hogy igaz ugyan, hogy egy házban lakunk, de nem alszunk együtt. Ki tudja ezt? A szomszéd biztosan nem ezt gondolja. A látszat nem ez...

Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben

Az ember mindhárom összetevőjét érinti itt Pál: a lelket, az elmét és a testet. A lélek egészen addig halott bennünk, amíg el nem fogadjuk Jézus Krisztus uralmát az életünkben, és ettől kezdve megelevenedik.

A humanista pszichológia azt tanítja, hogy az ember lelke és elméje ugyanaz, nincs más, csak test és elme. Viszont mi, akik hiszünk Jézusban, egy harmadikkal, a lélekkel is rendelkezünk, és tudjuk, hogy az ember lelke és tudata két különböző dolog.

A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.

Hiába is próbálunk erről a nem hívőkkel vitatkozni, mert nem jutunk sehova, mert egyszerűen nem foghatják fel ezeket.

A főiskolán sok vitát folytattam az egyik professzorommal arról, hogy a lélek különbözik a tudattól, de ő egy humanista volt, és csak újabb és újabb eredménytelen meggyőzési próbálkozásom volt vele. Egy napon aztán, amikor magamban erről a szegény, szerencsétlen emberről gondolkoztam, az Úr szólt a szívemhez: „Olyan dolgot akarsz neki tanítani, amit Ő nem foghat fel.”

Csak akkor érthetjük meg a Lélek dolgait, amikor életre kelünk lélekben is.

Hû az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt.

Milyen dicsőséges Isten elhívása, mert ha elkezdte bennünk a munkát, akkor folytatni is fogja azt.

Testvéreim, imádkozzatok értünk is.

Köszöntetek minden testvért szent csókkal.

Nyomatékosan kérlek titeket az Úrra, hogy olvassátok fel ezt a levelet minden testvérnek!

A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek!

Legyetek az Ige cselekvői, Isten segítsen minket, hogy mindazt gyakorlatba ültessük, amit az Igéjén keresztül nekünk tanított. Kövessük Pál buzdítását a szent és igaz életre Isten és ember előtt, és egyre

jobban szeressük egymást egészen addig a dicső napig, amíg az Úr eljön, és a Lelke által átváltozunk az Ő dicsőséges képére, az Ő hatalmának erejével.

81 perc